

Risaleleri okuyorum ama anlayamıyorum; anlamak için ne yapmam gerekiyor?

Evvela, Risale-i Nurları hızlı ve güzel anlamının önemli bir yolu; tecrübe ve birikimi olan kardeş ya da ağabeyler ile Nurları mütalaa ve müzakere etmektir. Zaten cemaat derslerinin amacı da budur. Zira herkes her meseleyi kendi başına anlamaz, bu yüzden cemaatin ortak aklına muhtaçtır. Bu nedenle sohbetlere devam etmek çok önemlidir.

İkincisi, ilk etapta Risale-i Nurlar belki anlaşılmadığı için sıkabilir, ama anlaşılmaya başladığı zaman da tam bir ilaç ve tam bir feyiz kaynağıdır. Biz ciddi çaba sarf edersek bir iki yıl içinde bu dil ve anlamama sorununu aşabiliriz. İnsanlar dünyanın adi menfaatleri için bir iki yılda yabancı dil öğrenirken, bizim ebedi saadetin vesikası hükmünde olan Risale-i Nurların dilini öğrenmememiz, hakikaten büyük bir zarar ve ziyandır.

Üçüncüsü, Muhterem Mehmet Kırkıncı Hoca Efendinin bu hususta bir değerlendirmesini takdim edelim:

Sual: Risale-i Nurları okuyoruz ama anlayamıyoruz. Bu konuda tavsiyeleriniz nelerdir?

Cevap: Zaman zaman bana bu soruyu soran kişilere latife olsun diye şöyle diyorum: *“Madem ki okuyarak anlamıyorsunuz, öyle ise okumaya okumaya anlamaya çalışınız.”*

Bu asırda en yüksek bir hakikat-i Kur’anîye, en büyük bir ders-i imaniye olan Risale-i Nur’un akıl ve dimağlarda yerleşmesi ciddi bir talim, büyük bir dikkat, gayret ve süreklilik ister. Bunun yolu sürekli olarak okumak, mütalaa ve müzakere etmekten geçer. Bu bakımdan bir Nur talebesinin asıl gayesi bu eserleri anlayarak okumak, anladığını hayatına tatbik etmek, hayatı boyunca ihlas ve istikamet üzere yaşamak olmalıdır.

Hizmeti yeni tanıyanlara ve hizmete iştiaqla katılanlara Risaleleri anlama, yaşama ve hayata yansıtma noktalarından yardımcı olmak elzemdir. Risalelerin mütaalası için küçük çapta **“mütalaa grupları”** oluşturulmalı ve özellikle her bir meslek grubu kendi aralarında, her yaş grubu kendi emsalleri ile bir araya gelip mütalaa ve müzakere yapmalıdır.

Risale-i Nurları anlayarak devamlı olarak okuyanlar, onun lezzetinden asla doyamazlar. Her okuyuşta onda niceengin, derin ve ince manaların olduğunu anlar büyük bir manevî zevk alırlar.

Evet, dünyanın lezzetleri helal dahi olsa ani ve fanidir. İnsanın yediği bir meyve veya yemekten aldığı lezzet az sonra zail olur, ondan hiçbir şey kalmaz. Fakat, kalp ve ruhuna ait olan bir lezzet onunla beraber ebedi kalacaktır. Bu bakımdan marifet ve irfana dair olan lezzetler ruhun ve kalbin gıdası olduğu için ebedidir, onlardan asla usanılmaz.

Okuyan veya dinleyenler içerisinde onu anlamayanlar da asla nasipsiz kalmazlar. İhlas, sadakat ve samimiyetleri nispetinde o hakikat nurlarından derecesine göre istifade eder ve büyük bir feyiz alırlar. Hatta Üstadımız: **“Gafletle yapılan zikirler dahi feyizden hâli değildir.”** buyurmaktadır.

Bu eserleri okuyan bir insanın defterine nice sevap yazılır. Bundan daha büyük bir kazanç olabilir mi? Daha sonra okudukça anlar, anladıkça, okuma iştihası daha da gelişir.

Hem insanda bir çok latifeler var. Onun akli bazı hakikatleri kavramazsa bile kalp ve ruhu hissesiz kalmaz. Okuyan kişinin idraki gelişir, kalbi inşirah eder ve ruhu bir çok hakikatlere ayna olur. Bu bakımdan sabır göstermek elzemdir. Üstadımızın ifade ettiği gibi, **“Büyük bir bahçeye giren herkes, elinin ulaştığı kadar meyveleri toplar.”**

Üstad Bediüzzaman Hazretleri şöyle buyurur:

“Risaleler yalnız aklî mesail-i ilmiye değil; aynı zamanda kalbî, ruhî ve halî mesail-i imaniyedir.”(1)

“Aklınız herbir meseleyi tam anlamasa da, ruh, kalb ve vicdânınız hissesini alır. Ne kadar istifâde etseniz, büyük bir kazançtır.”(2)

Bir hakikat bütün bütün anlaşılmazsa, onu bütün bütün terk etmek caiz değildir. Ondandır hisse -velev ki- yetersiz ve kemal manada noksan olsa bile, onunla olan alakadarlık sürdürülmeli, koparıp atılmamalıdır.

Bu ifadelerden de anlaşıldığı gibi, bir kişi okuduğu veya dinlediği derin ve ince bir konuyu veya bir meseleyi anlamadığı takdirde, okumayı terk etmemeli, sabır ve teenni ile okumaya devam etmelidir. O büyük ders-i Kur’aniyenin nurundan istifade ve istifaze etmek için azami bir gayret gerekir. Aksi halde o büyük marifet ve hakikat derslerinden mahrum kalınır. Fen sahasında ilim tahsil etmeğe başlayan bir öğrenci, ben bu meseleyi anlamıyorum diye fakülteyi terk etmiyor, bilakis daha fazla ceht ve gayret gösteriyor.

Bu felaket ve helaket asrında büyük bir nimet olan Risale-i Nur'lar nice marifet, hakikat, feyiz ve esrarları havi eşsiz bir eserdir. O akılları tenvir eder; kalblere ve ruhlara inşirah verir ve iman zevkini tattırır. Risale-i Nur, latifeleri terbiye eder, fikirlere istikamet verir, tefekkürü derinleştirir; ahlak-i aliyeyi inkişaf ettirir. Hakiki ihlase ve hakikat-ı uhuvvete mazhar kılar.

Dipnotlar:

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Sekizinci Mektup, Üçüncü Mesele.](#)

(2) bk. [Sözler, Konferans.](#)

İlave bilgi için tıklayınız:

[Risale-i Nur'u Okuma ve Anlama Teknikleri](#)